

נר שמואל

לענין ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום שלישי כ"א באדר א תשע"ו

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

גיטין - ע"ט

1. משנה - היתה עומדת על ראש הגג שלה וזרק לה את הגט, כיון שהגיע לאויר הגג - הרי זו מגורשת. לכאורה הרי אויר הגג אינו משמר ואין סופו לנוח? א. שמואל העמיד בגג שיש לו מעקה. ב. אבימי ביאר שכוונת המשנה כשיגיע לאויר פחות משלשה הסמוך לגג, שאז נחשב כגג עצמו.
2. המשך המשנה - הוא למעלה והיא מלמטה וזרקו לה, כיון שיצא מרשות הגג, גם אם נמחק או נשרף - הרי זו מגורשת. ולכאורה הרי אינו נשמר? מדובר שהיו מחיצות התחתונות המקיפות את החצר, עודפות על העליונות המקיפות את הגג, ונמצא שסופו לנוח. רצו להעמיד שמשנתנו רק כרבי הסובר 'קלוטה נחשבת כמו שהונחה', ונדחה: אף רבנן חלקו רק לענין שבת, אבל בגט שזה משום שמירה יודו.
3. באיזה אופן הגמרא מעמידה את 'נמחק' ואת 'נשרף'?
  - א. נמחק - רק אם נמחק אחר שהתחיל לרדת מכח הזריקה מגורשת, אבל נמחק כשהוא בדרך עלייה - אינה מגורשת, שמעיקרא אינו עומד לנוח.
  - ב. נשרף - דווקא כשנכנס הגט ואח"כ נדלקה הדליקה, אבל אם הפוך אינה מגורשת, כיון שמעיקרא עמד לשריפה.
4. רב חסדא: רשויות חלוקות בגיטין. ואם השאיל לה את החצר לקבלת הגט לא השאיל את הגג, וכן הפוך. מנין ראייתו? ממשנתנו שכשהגיע גט לאויר הגג - מגורשת, ובהכרח יש להעמיד כשהשאיל לה מקום, ומוכח שרק את מקומה השאיל לה. ונדחה - יתכן שלא מדובר שהשאיל אלא ברישא מדובר בגט שלה ובחצר שלו, ובסיפא בגט שלו וחצר שלה, [והמוכיחים סברו שאין לחלק]
5. רבא: שלש מדות בגיטין - חלוקים מדיני שבת. אלו הן?
  - א. דווקא לענין שבת - רבנן חלקו על רבי ב'קלוטה כמי שהונחה', אבל בגט מודים.
  - ב. דווקא לענין שבת - רב חסדא פסק: נעץ קנה ברשות היחיד ובראשו טרסקל וזרק ונח על גביו, אפילו גבוה מאה אמה - חייב, לפי שרשות היחיד עולה עד לרקיע, אבל בגט אינה מגורשת בכה"ג כיון שקנין חצר הוא משום שמירה, ואין כאן שמירה.
  - ג. דווקא לענין שבת - פסק שמואל: לא יעמוד אדם בגג זה ויקלוט מי גשמים מגגו של חבירו, כיון שגם למעלה נידונים כשתי רשויות, אבל לענין גט אם זרק לה ונפל בגט בגג הסמוך נחשב רשות אחת, כיון שעד כדי כך אנשים אינם מקפידים.
6. איזה הבדל מצינו בזרק גט בין חצירות לקופות?
  - א. שתי חצירות זו לפניו מזו - הפנימית שלה וחיצונה שלו, ומחיצות החיצונות עודפות, וזרקו לה, כיון שהגיע לאויר מחיצות החיצונה - הרי זו מגורשת, כיון שהפנימית עצמה במחיצות החיצונה נשמרת.
  - ב. שתי קופות זו בתוך זו - פנימית שלה וחיצונה שלו, וזרקו לה, אפילו הגיע לאויר פנימית - אינה מגורשת, שלא נח. [מדובר שאין לקופה שוליים]
7. משנה - 'גט ישן' שנתייחד עמה לאחר שכתבו, לבית שמאי כשר, לבית הלל פסול. מה הטעם?

שמא יאמרו גיטה קודם לבנה, ובית שמאי לא גזרו. אם נישאת - לא תצא. ויש אומרים אם נתגרשה - תינשא לכתחילה.
8. משנה - בענין מי שהתגרשה בגט שכתב מנין השנים לשום מלכות שאינה הוגנת [- רומי, שאין להם לא כתב ולא לשון], לשום מלכות מדי, לשום מלכות יון, לבנין הבית, לחורבן הבית, היה במזרח וכתב במערב, או הפוך. ואף עברה ונשאת אח"כ, כיצד דיניה?
  - א. תצא מזה ומזה, וצריכה גט מהראשון והשני.
  - ב. אין לה לא כתובה ולא פירות ולא מזונות ולא בלאות לא על הראשון ולא על השני, אם נטלה מזה ומזה תחזיר.
  - ג. הולד ממזר מזה ומזה.
  - ד. ולא זה וזה מטמאין לה, ולא זכאין לא במציאתה ולא במעשה ידיה ולא בהפרת נדריה.
  - ה. היתה בת ישראל - נפסלת מן הכהונה, בת לוי - מן המעשר, בת כהן - מן התרומה.
  - ו. אין יורשין של זה ויורשין של זה יורשים כתובתה.
  - ז. ואם מתו - אחיו של זה ואחיו של זה חולצין ולא מייבמין.

כל הדינים הללו נוהגים אף כשהסופר שינה שמו או שמה, שם עירו או שם עירה.